

1895-03-01

AFSENDER

Christian Skredsvig

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Eggedal

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 57a og 57b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Egedal 1 Marts - 75

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 57A

Kjære Jakobim. Ja, Tak for Din gode Brev
og om Dit Brev om "Den Tri". Det var mig
venligt af Dem at høre om. Forst blev jeg fornøjet
men da jeg tænkte over for en Tidsalder i Tiden
jeg føler jeg, brød min gode Vilje, da bestemte
jeg mig til ikke at svare. Men saa kom
den forrige Formiddag inden og mente at
det kunde mærke som nyttigt for min
Fremtid at være med a. p. Og saa har jeg
da skrevet tilbage og takket og lovet Bi-
drag. Jeg har selvfølgelig af de bedste
Postuler for min Grundskole, og da de end
med Transport herfra havde lidt for jeg ikke
resterer den nedover til Bjelkeham, men
jeg har et par to unge Gutter fra Skolen
Chambeskuning. Det er bare et broder
værende for mine Skole - men de færre -
Ja Gud vil nok tage det fra mig, ingen
har bedre af det end omkring end
han

da man nu lever for alvor og bliver for
nyd i Formene. Hans Skole fra et
And som heter "Rudningen" (et Ledsom er
ryddet op) hans Løgne kaldes man om
"Rudningen". Her har været Rindkeleins.
Udri med fra 15° - 20° fra Berg - 35°
og værne med and Hale med Dalen -
og en voldsom Nordvestvind. Det har
været i Kirkerne og Næsten midt i Bæne
med et Mirakel for mig Udkigsport -
Din Skindboje har brødt mig affe,
for den er sin i Norden blotter for Liden
Jeg saa i den tre Uge, men med Storm
og Kuld, mesten skille i Hiet og ligge
at blive gammel, med Gigt i Skuldrene
og Nansen leve nedover Jæne om
Natten - saa jeg, da det blev skille og
valblukt med polsk Guld og Haal
barom Neommedalspæddene - a Dag
skille fra min Skole, pakket Repesakke
og drog nedover Dalen, over Hiaaren, Lyng-
dal -

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

udover Næmmedal til Solvoodsteden
Kongeborg, hvor der skulde holdes Marked
Det var en Tur paa en 80 Kilometer - og da
jeg vilde og kom tilbage samme Vej blev
det en No. Kon. Bortover var det yndeligt
med Haarende Kvalde for Skerne, men
med Waaren paa Retover blev det smil
med Snefeldt, saa det gik tungt tilbage
med Skerne paa Aalen. Samtidig
var Gristen og Okningen borte, og efter et
Gjensæbebad og en Mængde Mad - og
Sovn var jeg nok saa respectable -
Jeg saa der paa Markedet noget saa altså
afgjort, saa fuldstændt yndeligt, en ung lille
marksprigende danske Springdands -
der fandt det ikke Oad for det som vorte os
smil - jeg saa adbrødfølsomme og saa
paa hende og Gutte til Graaten vilde
førom Gutterne var glade og fulde
de skulde nu more sig for et helt
morsomt Aars Skid med smilte Høst
og lang Vinter - . Paa en Smør
.4-5 Alen over Cantret hang en Liden
Hertigbilde, naar Hellingdansen var
vlet fra Taler alor de Heds agden
Bygden havde en grund i Vælfen
og de afprøvede Traaf og Bygden sa
Dingling og vi vakte Skerne -
Jeg maatte se da jeg fik se af Raket
overen stot og sov, roligt løsnit
mod Brandomeren ~~et~~ den havde
et Udbræk af overmodt Feststrømning.
Du, her de noget Museum i Lykly. med Skabbor
udklædt med delikate Rytter til Hest
i Hærskik? Jeg havde Brag for digt. - Komme
paa noget Stot i Nærbunden? Hvis jeg ikke lide
kinderit af noget jeg ikke se Hæve over lide
dit en valdeom flittig Sommer - fra Vaaren
udover for mig - Jeg vil gjore en ca 3-4
Billeder som jeg ikke faar Ros for - Skulde
der findes saadant Museum derude, tog jeg
møjligen en Tur derned i vaar - Hvor længe var
"Den Tria"? det kunde være morsomt at se den.

2/

Kjære Deres frødefrige Venner, jeg tænkte
jo den Agnete saa lidt og dog saa meget
hendes gode, lyse Hænder og Moders-
Øjne, dem ser jeg i Forbindelse med
Joakim og Ederes Hjem - saa tit
jeg tænker paa Eder. Jeg erkjender
intet som Deres begge ikke kan
løse sammen. Vi véd jo alle hvad
det er at have Een som man holder
meget af, og af den har vi ogsaa et
Vilkaar ogsaa tænke os at bliue skuffede.
Man naar saa efter lang Tids Tid
Lighedens staae der og siger: jo det har været
Dig, Du har ikke spit det der. Vilkaar Dig -
Ja er det som mange Vædners Udseende.
Hjort man jo saa tit har løst og hørt om noget
Ligende, saa staaer man dog hjælpeløs, sinder
om det der bliver det. Fineste i os sinder -
Hvis man faar beholde sin Fortand, saa man
vonne at vil at kigge om som et Bort-
i en Bortværelse af Gode og Ensomhed -
saa omvælt kan man gaa - og altsammen
bliver man ogsaa forbrødt med det der
og saa. Men man maa klare det alene -
eller ikke klare det. De skjønter om hvad
der har været mig. Jeg har dog brødt alt
endnu Troen paa det Gode og Gædhedens
Magt - jeg holdt paa at sige Al-omst.
Jeg ~~tra~~ ar hender mig Trost ved et Arbejde
som optager mig, jeg har nogle gode Ven-
ner som gør det at tænke paa - og
om Lyden kan jeg faa om det meget ikke
allfor lide paa, inden den store Skil-
hed kommer. Varla Trøst!
Og saa antyder De ikke noget om dette
Lid nogen - det afvige nok med
Tiden ligesom. Jeg har det godt nu,
især uden Medicament - og spiser
som en Gæst. Og saa vil jeg ikke
tænke. Andre har det ogsaa ont.
(myst aandrijs - hvem?)

Wærenskjald er i Italien (for et
deilig Navn, Italien!) og kommer
hjem over Kjöbenhavn. Jeg er endnu
i Gjæld, men naar jeg, som jeg haaber
snart kommer udaf den og kommer
paa den anden Side - Hei! da ruller
jeg med et stort Locomotiv for min
Vogn og driver til de gamle herlige
Mestre, jeg ogsaa! Den gamle Kunst
vioker saa deilig stille.
Ja - nu har Du faat fatt meget
Literatur af mig, gamle Dyrspinder
om faar Du og Fru Agnete leve
bra og være paa det lykkeligste
billet fra Eders hengivne
Christian
som ogsaa glæder sig til Vaar.